

ser om, hvorledes Indtægter og Udgifter vil stille sig i dette Aar. Ærede Medlemmer, som gennemlæser min Tale, vil se, at jeg har taget det Forbehold, som ethvert fornuftigt Menneske maa tage, at naturligvis ingen Finansminister kan udtale sig med nogen som helst Sikkerhed i en saa gennemgribende usikker Periode som den nuværende. Nej, det, jeg har bedt den højtærede Minister om, er noget, som han udmærket godt kan udføre; det staar i Rigsdagstidende Sp. 2322, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere det. „Jeg vilde mene, det havde være heldigt, om den højtærede Finansminister ved Fremsættelsen af de nu foreliggende ret omfattende Lovforslag havde sagt os, hvad han mente, han i Øjeblikket kunde sige i Tilknytning til den Oversigt, han ved Finanslovforslagets Fremsættelse gav om de finansielle Udsigter for Aaret 1917—18.“ Det var et beskedent og nøgternt Ønske, som den højtærede Minister udmærket godt kunde opfylde.

Den højtærede Minister udtalte selv en Mening om, hvad Overskuddet vilde blive i 1917—18, nemlig 50 Mill. Kr., og han byggede det paa en forudgaaende Betragtning angaaende forskellige Merindtægter, idet han, som enhver Minister i en saadan Situation maa gøre, betonedede, at Forholdene kunde forandre sig meget, han kunde ikke indestaa for Tallene, men som det nu saa ud, vilde Tilstanden blive omtrent saadan. Der er nogle af disse Forudsætninger, som senere har forandret sig, og jeg sagde udtrykkelig, at man ikke kunde behøje den højtærede Minister, at hans Forudsigelser neppe vilde kunne holde Stik, idet der var kommet Momenter til, som han ikke kunde forudse, da han udtalte sig, jeg bad blot, om han ikke under Hensyn til de nye Momenter, som var kommet til, vilde sige nogle Ord om de Forandringer, som disse ny tilkomne Momenter maatte gøre i det Skøn, han den Gang fremsatte. Det var ikke for meget forlangt, det kunde den højtærede Minister udmærket godt gøre.

Heller ikke har jeg nogen Sinde ventet eller sagt, at den højtærede Minister skulde kunne sige nøjagtigt eller blot tilnærmelsesvis, hvad Merindtægtsskatten vil indbringe. Atter dér har jeg sagt noget ganske andet end det, den højtærede Minister lægger mig i Munden. Det, jeg har sagt, er noget meget rimeligt, nemlig følgende, at jeg ønskede et Skøn, bygget paa de Erfaringer, der er gjorte ved den nu

tilendebagte Ligning for den Skat, der forfaldt i December 1916, over, hvad Merindtægtsskatten, forudsat at Forholdene er ens, kunde give mere som Følge af de Ændringer, som Ministeren foreslaar at foretage i Løven. Det er et Skøn, som betyder noget til Vejledning for Rigsdagen, og det har den højtærede Minister givet i Dag. Det er ikke givet i Anmærkningerne til Lovforslaget og ikke i Forelæggelsestalen, men paa min Foranledning har den højtærede Minister givet det i Dag. Den højtærede Minister kan rimeligvis detaillere det noget mere i Udvalget, naar vi beder ham om det, men allerede de Tal, han har nævnt i Dag, 10 Mill. Kr. paa Merindtægtsskatten og 12 Mill. Kr. paa Forhøjelsen af Indtægtsskatten er vejledende, og det er en Vejledning, vi savnede før. Jeg maa atter betone, at hvad jeg ønskede, den højtærede Minister skulde gøre, var han fuldkommen i Stand til at gøre, jeg har aldrig tænkt at forlange Umuligheder af ham.

Jeg skal saa vende mig til de mere konkrete Ting. Jeg kunde i det hele erklære mig enig i den højtærede Ministers Lovforslag om Merindtægtsskatten; det eneste Spørgsmaal, der her var Grund til at drøfte, er Spørgsmaalet om at rykke Terminen for Betalingen frem, og det erklærede den højtærede Minister sig villig til at gøre. Han nævnedede endog, hvad Selskabsskatten angaar, en bestemt Maaned, Oktober, og det er jeg meget taknemmelig for. Jeg mener, at der er noget vundet derved. Saaledes som jeg ser paa Forholdene — og jeg tror, at den ærede Minister og jeg i den Henseende ikke er meget uenige —, maa jeg antage, at i Løbet af 1917 vil de, som har haft Merindtægt, blive mindre og mindre i Stand til at betale. Jeg tror — og det skal nok holde Stik —, at jo tidligere man tager Skatten, jo mere vil man faa ind, derfor er enhver Maanedes Vinding en Gevinst for Statskassen, ogsaa derved, at Statskassen faar Penge mellem Hænder. Det, jeg ganske vist særlig har tænkt paa, er en foreløbig Indkrævning af Skatten, saa at den betales provisorisk, og Forholdet reguleres i Henhold til det endelige Resultat efter Skatteklagerne. Det stillede den højtærede Minister sig mere tvivlende overfor, men om dette Spørgsmaal kan vi mulig fortsætte Forhandlingen i Udvalget.

Saa kommer vi til Forøgelsen paa Indtægtsskatten, og dér var jeg dybt rørt over det Hensyn, den højtærede Minister har taget til mig ved Udarbejdelsen af sit Lovforslag. Jeg kommer til at